

[Poul Møller.]

er ikke lykkedes under udvalgsforhandlingerne at få skabt et flertal for dette forslag, og det har vi naturligvis måttet bøje os for, men vi har i hvert fald, således som det også blev sagt af det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen, opfattet det således, at der var imødekommenhed overfor den del af vort forslag, som gik ud på, at allerede pålignede skatter kunne fradrages. Jeg tror i hvert fald, at det ville være en fordel, hvis man på denne måde fik en større mulighed for at tilvejebringe en udjævning ved at udnytte skattefradragsretten.

Nu foreligger der her i tinget et nyt forslag, som er fremsat af den højtærede finansminister, efter at det har været drøftet i skattereformudvalget. Vi har ikke givet tilslutning til forslaget, hverken i dets princip eller i dets udformning, men vi har ligesom andre partier ment det rigtigt, at forslaget nu kom frem offentligt, inden man i skattereformudvalget tog stilling til, hvad der skulle ske i denne sag.

Dette forslag bygger på tanken om at ændre selve fradraget fra at være forrige års betalte skat til at være den skat, man skal betale af indeværende års indtægtsangivelse. Virkningen er selvfølgelig. Det vil naturligvis medføre en lettelse i beskattningen af stigende indkomster. Stiger indkomsten, får man med det samme et større skattefradrag, fordi skatten stiger, og derved vil man kunne udjævne selve skattestigningen. Til gengæld vil, som det er nævnt, de faldende indkomster blive ringere stillet, end de er efter det nuværende system. Der må jeg sige at udformningen af § 4 er ikke tilfredsstillende. Det er en overgangsordning og ikke nogen permanent lettelse for dem, der går på pension, går over til aldersrente o. lign., men det er vel muligt, hvis man iøvrigt kan enes om sagen, at man kunne finde en løsning på dette problem.

Der er også andre praktiske vanskeligheder ved dette forslag. Der er hele spørgsmålet, om vi overhovedet kender det beregnede statsskattefradrag på det tidspunkt i januar måned, hvor de fleste borgere skal udfylde deres selvangivelse og indsende den til skattemyndighederne. Det beregnede statsskattefradrag skal være den statsskat, der skal betales af den indkomst,

man angiver. Nu ved vi godt, at vi her i tinget først fastsætter udskrivningens størrelse ved udgangen af marts måned, altså længe efter at selvangivelsesfristen er udløbet, og derfor vil en overgang til dette system, hvis det skal udnyttes fuldtud og man skal kunne kende den skat, man skal betale af en given indkomst, medføre, at folketinget må lægge udskrivningen for det kommende skatteår fast inden det foregående kalenderårs udgang, ja, vel endda samtidig med, at ligningsloven vedtages, altså inden selvangivelsesblanketterne og de tabeller, borgerne skal have til at se deres skattefradrags størrelse på, udsendes. Udskrivningen må altså ligge fast, inden disse tabeller skal gå i trykken og sendes ud til kommunerne. Det vil medføre, at tingets mulighed for at manøvrere med skatteudskrivningen fra år til år, at vedtage forhøjelser, nedsættelser og ændringer af forskellig karakter, bliver gjort meget mindre, når man først har passeret det tidspunkt, hvor disse tabeller er trykt og udsendt, og det vil blive endnu mere vanskeligt for tinget, end det hidtil har været, at fastlægge udskrivningen på et tidspunkt, hvor man ikke kender finansloven, ikke ved, hvad statens samlede udgifter er, og endnu ikke har en i hvert fald stikprøvevis kontrol med selvangivelserne, således at man ved, hvorledes indtægtsniveauet har været i året forinden. Den højtærede finansminister mener dog til trods herfor, at lovforslaget kan praktiseres, og at man kan lægge udskrivningens størrelse fast så tidligt.

Jeg vil gerne sige, at selvom man kan nå frem til tilfredsstillende regler for de faldende indkomster, og selvom man virkelig kan nå til, at skatteudskrivningen kan lægges fast 4—5 måneder inden skatteårets begyndelse, er der alligevel i mit parti betænkeligheder ved selve det princip, lovforslaget rummer. Mange i mit parti er bange for, at dette vil betyde begyndelsen til enden for skattefradragsretten.

Det vil sikkert være kunstigt for mange, at man skal foretage fradrag af et beløb, som man endnu ikke har betalt, og hvad skal man med et fradrag, som krone for krone svarer til det, man skal betale? Vil mange ikke spørge: Hvad beregner man dette statsskattefradrag for? Det er jo det